

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Impedimenta coniugij esse obseruanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

3. Morbi quidem nullis sunt, quàm coniugibus, importuniores, quia vno semper morbo ægrotant duo; & dolente viro vxor amans dolet, vxoreque malè affecta, afficitur malè etiam amans maritus. At quis coniuges à morbis eximios iudicet esse oportere? omne coniugium est inter mortales; & quia morti, ideò & morbis subiectos. Qui immortales erunt, in cælo, *neq; nubent, neq; nubentur*. Ibi enim neminem nasci necesse est, vbi nemo moritur. In terris vt alij possint succedere, debent decedere alij: vt decedant, ægrotant. Hæc est mortalium natura. Sed & idcirco morbi coniugibus profunt, quia non solum præbent occasionem exercendæ patientiæ atque charitatis, sed etiam detegunt mutuum eorum amorem. Non potest enim latere amantis cura & sollicitudo, & dolor, affectusque dicentis:

Mortem ego non fugiam morte subire tua.

Nam & qui magis amat, magis succurrit, magis vigilat, magis pro ægrotante laborat: & qui videt magis sibi succurri, amorem magis agnoscit, amoreque accenditur, sanitatiq; redditus, vices reddit, memor exempli, curæque sibi impensa. Hos ergo tales morbi non disiungunt; immo coniungunt magis.

4. Multi, matrimonijs pleno consensu contractis, optarent & sani & ægroti vnà manere, sed coguntur sese deserere, vel inuiti, itidem vtique sua culpa; cure enim inconsultò matrimonia contraxerunt? cur ausi sunt velle colligari, cum quibus colligari non potuerunt? Nam sicut ferrum misceri non potest testa, ita quidam ad coniugium inidonei sunt, ob impedimenta partim diuinarum, partim humanarum legum autoritate, opposita. Quemadmodum enim summus Mundi Gubernator res naturales, per causas naturales perficit; sic humanos quoque contractus dirigit humanarum legum autoritate. Itaque non tantum à natura & Dei institutione, in SS. litteris nonnulli ad matrimonium inhabiles declarantur; sed etiam vtriusque Reip. Christianæ magistratibus Deus dedit potestatem populos in pace regendi, ad quam potestatem pertinet, vt per matrimonia huius pacis & tranquillitatis propagatio & salus non impediatur. Cùm itaque forma essentialis Matrimonij sit

Zzz 3

mutuus

III.

Marc. 12. 25.

Dan. 2. 43.

Canon. 2. 27.
q. 2.

mutuus contrahentium consensus, qui corpora contrahentium afficit, quæ sunt ad usum conjugalem idonea, sit vti quod vel substantiam huius consensus destruit, vel hanc corporum aptitudinē tollit, *Matrimonij impedimentum* nominetur. Atque vt de illis impedimentis, quæ quia impediunt, ne nuptiæ licitè contrahi possint, *impedientia* vocantur, nihil hic dicam; eò quòd non cum substantia, sed solennitate duntaxat huius sacramenti pugnent, atque idcirco matrimonia non dirimant: certè multi, sine vllò discrimine, sine deliberatione, & ratione, nuptias celebrant, cum quibus neque licitè, neque validè eas possunt celebrare. Quid ergo mirum, si dissuere debent, quod malè consuerunt? De his impedimentis copiosè disserunt, qui de conscientia casibus scripserunt. Obiter ea percurrissè satis erit, ad monendos homines, ne sint in coniugijs inmundis leues & præcipites, & legum Ecclesiasticarum negligentes; neque priuatim contrahant, quod postea publicè est retractandum.

V.
L. 15. de Iurisdic. omnium Iudicū.
L. 8. & 9. C. de iuris & pacti ignorantia
Reg. 117. § de reg. iuris.

Gen. 25. 24.

Cap. 2. & vit. de coniugio seruorum.

Primum itaque impedimentum est, *Error*, quia, vt iuradiciunt, *Errantis nullus est consensus*. Cum enim voluntas nihil appetat, nisi quod est cognitum, in incognitum vtique non potest consentire. Itaque *Error* vel *ignorantia* tollit consensum voluntatis, quæ potest esse, vel de persona ipsa, vel de qualitate, vel de conditione personæ. Si error interefferit circa personam, vt si quis contrahit cum Lia, putans esse Rachelem, nullum est matrimonium, nisi post errorem deprehensum, in matrimonium de nouo consentiat; vti fecit Iacob Patriarcha. Si error contingat in *Nomine*, vel *qualitate*, vt si quis cum ignobili, aut paupere contrahat, quam existimauit esse nobilem aut opulentam; aut cum vitata, quam credidit esse virginem; stat matrimonium; nisi qualitas illa in pactum fuerit deducta, vel etiam in personam redundarit: vt si qua heroina putauit se nubere primogenito Regis, cum is sibi hoc nomen falso arrogarit. Plus est, si error interueniat in *conditione*, quam in *qualitate personæ*: vt si quis seruam inueniat conuincatque esse, quam sibi persuasit esse liberam; nisi & ipse seruus sit, vel errore patefacto, ratum habeat matrimonium, vel cum illa ma-

trimo-